

نتایج یک مطالعه جدید سالانه بیش از ۳۰۰ میلیون کودک در سراسر جهان قربانی سوء‌استفاده جنسی آنلاین می‌شوند! ماجرای که موجب‌شده دولت‌ها قوانین سختگیرانه‌ای را برای حضور کودکان و نوجوانان در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی وضع کنند.به همین خاطر هم هر چه جلوتر می‌رویم، کشورها با پیشرفت‌ری به طرح‌های ممنوعیت و محدودیت‌استفاده از شبکه‌های اجتماعی و فضای محدودیت‌های فضای مجازی برای کودکان و نوجوانان روی می‌آورند و حتی سنن مجاز حضور در این فضا را افزایش می‌دهند.
بسه گونه‌ای که تا یکی، دو سال پیش سن استفاده از فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی ۱۲سالگی بود،امروز بسیاری از کشورها روی بایب محدودیت سنی حضور در این فضا را به ۱۵ تا ۱۶ سال رسانده‌اند.
دلیل این محدودیت‌ها و افزایش سنن مجاز برای حضور در فضای مجازی هم تأکید و تصریح پژوهش‌های جدید روی آثار مخرب شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی بی‌روان و حتی جسمم کودکان و نوجوانان است.
«امروز فرزندان خردسالی داشتیم، ترجیح می‌دادم آنها سیگار بکشند تا اینکه اجازه‌دهم به تنهایی در شبکه‌های اجتماعی حضور داشته باشند.»این جمله‌ای است که مته فر در یکسن، نخست‌وزیر دانمارک وقتی می‌خواهد نگرانی‌اش را از تأثیرات مخرب فضای مجازی روی کودکان و نوجوان توصیف کند، به کار می‌برد.

محققان دانشگاه «دینبورگ» در مطالعه‌ای درتفند۱۲/۶ درصد از کودکان جهان (۲۰۲ میلیون) سال ۲۰۲۳ باقرار

گرفتن در معرض تصاویر، ویدئوها و مکالمات نامتعارف در فضای مجازی مورد سوءاستفاده قرار گرفتند.

علاوه بر این، تخمین زده می‌شود که سال گذشته ۱۲/۵ درصد از کودکان در سراسر جهان (۳۰۰ میلیون) با مکالمات و پیامک‌های ناخواسته و بدون رضایت با مضامین غیراخلاقی از سوی بزرگسالان و جوانان مواجه شده‌باشند.این تحقیق همچنین نشان داد ایالات‌متحده یکی از مناطق پرخطر برای کودکان محسوب می‌شود.

■ **فضای مجازی؛ هیولای آزاد**

دانمارک به جدیدترین کشور اروپایی تبدیل شد که ممنوعیت رسانه‌های اجتماعی را برای افراد زیر ۱۵ سال اعمال می‌کند.
نخست وزیر دانمارک معتقد است تلفن‌های همراه و رسانه‌های اجتماعی «کودکی فرزندان ما را می‌زدند» به همین خاطر هم مته فر در یکسن از قانون گذاران خواست تا رسانه‌های اجتماعی «پیشتری» را برای کودکان زیر ۱۵ سال ممنوع کند. او می‌گوید: «کودکان چیزهایی را روی صفحه نمایش می‌بینند که نباید ببینند.» او به اضطراب، افسردگی، عدم تمرکز و مشکلات خواندن مرتبط با رسانه‌های اجتماعی اشاره کرد و می‌افزاید: «ما یک هیول را آزاد کرده‌ایم.»

■ **۱۳ ساله‌ها هنوز کودکان**

در اتحادیه اروپا، کودکان باید حداقل ۱۳ سال داشته باشند تا بتوانند حساب کاربری در رسانه‌های اجتماعی داشته باشند، اما فر در یکسن به داده‌هایی اشاره کرد که نشان می‌دهد ۹۴ درصد از کودکان دانمارکی قبل از این سن رسانه‌اجتماعی داشته‌اند.

فر در یکسن با تأکید بر اینکه امروزه شماگر تنها ۱۳ سال داشته باشید، می‌توانید در بیشتر شبکه‌های اجتماعی حساب شخصی باز کنید، می‌گوید: «وقتی ۱۳ ساله

شورش علیه حضور رها در فضای مجازی

نخست وزیر دانمارک: امروز فرزندان خردسالی داشتیم، ترجیح می‌دادم آنها سیگار بکشند

تا اینکه اجازه دهم به تنهایی در شبکه‌های اجتماعی حضور داشته‌باشند

سبری می‌کنند.
دلمارک همچنین به سمت ممنوعیت استفاده از تلفن همراه در مدارس و باشگاه‌های فوق برنامه حرکت کرده‌است. پیش از این هلند، استرالیا و فرانسه نیز چنین تصمیمی گرفته‌اند.
دولت این کشور در نوامبر ۲۰۲۵ اعلام کرد که حمایت سه حزب ائتلاف حاکم و دو حزب مخالف در پارلمان را برای این ممنوعیت جلب کرده‌است.

انتظار می‌رود برنامه‌های دولت تا اواسط ۲۰۲۶ با قانون تبدیل شود.
وزارت امور دیجیتال دانمارک همچنین در حال راهاندازی برنامه‌ای با عنوان «شواهد دیجیتال» است که شامل ابزارهای تأیید سنن است و احتمالاً به عنوان بخشی از اجرای این ممنوعیت به کار گرفته خواهد شد.

■ **۱۶ سالگی حداقل سن استسرالیایی‌ها برای زیست مجازی**

اما دلمارک تنها کشوری نیست که قوانین سختگیرانه‌ای در رابطه با حضور کودکان و نوجوانان در فضای مجازی و شبکه‌های اجتماعی وضع می‌کند.
استرالیا سال گذشته

هستید، یعنی هنوز کودک محسوب می‌شوید و ما می‌بینیم که خطرات بزرگی در شبکه‌های اجتماعی در کمین کودکان است.» به گزارش یورونیوز، او همچنین افزود که اعمال این محدودیت سننی باید با ابزارهای مؤثر تأیید سن در شبکه‌ای اجتماعی همراه باشد، زیرا غول‌های فناوری مسئولیت آن را برعهده نمی‌گیرند.
اکثریت احزاب پارلمان پیش از رأی گیری نهایی اعلام کرده‌بودند که از این طرح حمایت می‌کنند.
پر کاربردترین پلتفرم‌های اجتماعی میان کودکان در دانمارک شامل اسنپ‌چت، یوتیوب، اینستاگرام و تیک‌تاک هستند.
کودکان در این کشور به طور متوسط روزانه دو ساعت و ۴۰ دقیقه را در شبکه‌های اجتماعی

خود انجام دهند.
شرکت‌هایی که از این قانون پیروی نکنند، ممکن است با جریمه‌هایی تا سقف ۴۹/۵ میلیون دلار استرالیا (۲۴/۴ میلیون دلار آمریکا) روبه‌رو شوند.
دولت می‌گوید این پلتفرم‌ها باید از روش‌های چندمرحله‌ای تأیید سن استفاده کنند تا مطمئن‌حاصل شود کاربران بالای ۱۶ سال هستند و تأییدمی‌کند صرفاً نمی‌توان به سن وارده‌شده توسط کارگزار اعتماد کرد.

مقررات استرالیا و پیشنهادهای سایر کشورها با هدف کاهش فشارها و خطراتی تدوین‌شده‌اند که کاربران جوان در شبکه‌های اجتماعی با آن مواجهند؛ از جمله قلدی سایبری، اعتیاد و مشکلات سلامت روان.

■ **کشورهای اروپایی در صدر محدودیت‌های مجازی و شبکه‌های اجتماعی**

اتریش هم در اواخر ماه مارس اعلام کرد که استفاده از شبکه‌های اجتماعی را برای کودکان تا ۱۴ سال ممنوع خواهد کرد.
پیش‌بینی می‌شود پیش‌نویس این قانون تا ماه ژوئن نهایی شود.

قانون گذاران فرانسوی نیز در اواخر ژانویه لایحه‌ای را تصویب کردند که استفاده از شبکه‌های اجتماعی را برای کودکان زیر ۱۵ سال ممنوع می‌کند.
امانوئل مکرون، رئیس‌جمهور فرانسه، از این اقدام به‌عنوان راهکاری برای محافظت از کودکان در برابر زمان بیش از حد استفاده از صفحه‌نمایش حمایت کرده‌است.
این لایحه همچنین باید از سنای فرانسه عبور کند و سپس برای رأی گیری نهایی به مجلس عوام ارائه شود.

شبکه‌های اجتماعی لاقل در سنین کمتر از ۱۶ سالگی کودکان فریدریش مر ترس، صدراعظم آلمان، پیشنهادی را برای ممنوعیت استفاده افراد زیر ۱۶سال از شبکه‌های

شورش علیه حضور رها در فضای مجازی

نخست وزیر دانمارک: امروز فرزندان خردسالی داشتیم، ترجیح می‌دادم آنها سیگار بکشند

تا اینکه اجازه دهم به تنهایی در شبکه‌های اجتماعی حضور داشته‌باشند

اجتماعی مطرح کردند.

نخست‌وزیر اسپانیا هم در اوایل فوریه اعلام کرد این کشور قصد دارد شبکه‌های اجتماعی را برای افراد زیر ۱۶ سال ممنوع کند.
این ممنوعیت هنوز نیازمند تصویب پارلمان است.
دولت اسپانیا همچنین به دنبال تدوین قانونی است که بر اساس آن، مدیران شبکه‌های اجتماعی به‌طور شخصی در قبال انتشار سخنان نفرت‌برانگیز در پلتفرم‌های خود پاسخگو باشند.

بریتانیا کشور دیگری است که در حال بررسی ممنوعیت استفاده از شبکه‌های اجتماعی برای افراد زیر ۱۶ سال است.
دولت اعلام کرده برای ارزیابی میزان اثربخشی احتمالی این ممنوعیت، با والدین، جوانان و نمایندگان جامعه مدنی مشورت خواهد کرد.
همچنین قرار است بررسی‌های ساختار آموزش کشور و استفاده از ظرفیت‌های منطقه‌ای و محلی برای بهبود و تقویت سیستم آموزشی کشور درآر چه به‌طور کلی استفاده از این ترف نهفت برای توسعه و کمک به پیشبرد اهداف امری لازم و ضروری است.
در امر سیاست‌گذاری توجه به تمام متغیرها و عوامل درونی و بیرونی پیش از اجرای چنین اقدام‌های مهمی در وزارت آموزش و پرورش است.
می‌نماید که همه آنها با دقت مورد بررسی و اندازه‌گیری قرار گیرند.
شاخص‌های مهمی مانند حفظ کرامت متعالی مدارس، بررسی چالش‌های مدارس هیئت امنای در گذشته، بررسی میزان ظرفیت‌های محلی در امر حمایت‌های مالی و حفظ چارچوب‌ها و اهداف برنامه کلان آموزشی را پس از ورود هیئت‌امنا از دست‌مدرسان مجازی و قبل از اجراءایجاد مورد بررسی قرار گیرد.

اما مهم‌ترین موضوعی که فعالان و کششگران آموزشی را نگران کرده‌است، این است که بودجه سرانه مدارس پس از اجرای این فرآیند قطع یا کاهش یابد و در عمل مانند سابق متضررکنی از سوی هیئت امنای ظرفیت‌های محلی صورت‌نگیرد.
تعداد مدارس کشور به بیش از ۱۰ هزار می‌رسد که طرح یکپارچگی این حجم از مدارس در قالب هیئت امنایی که از یک سو ناظر و از سوی دیگر یاور مدارس باشد و اینکه چشمداشتی هم نداشته‌باشد با چارچوب‌های منطقی در عمل چندان دست‌یافتنی نیست و باید منتظر این جمله تکراری باشیم که اهداف برنامه مذکور محقق نگردد.

تبدیل همه مدارس

به هیئت امنایی‌شدنی است؟

تاریخچه تبدیل فضاهای آموزشی به هیئت امنایی در ایران به دهه ۱۳۴۰ می‌رسد که مدیریت دانشگاه شیراز، دانشگاه شریف فعلی و دانشگاه تهران به هیئت امنا سپرده شد.
پس از انقلاب اسلامی آیین نامه تبدیل مدارس به هیئت امنایی در سال ۱۳۸۳ در دستور کار قرار گرفت و در سال ۱۳۸۸ تعداد زیادی از مدارس شاخص دولتی به هیئت امنایی تبدیل شدند.
در شرایط فعلی حدود ۲ درصد از مدارس کشور به شکل هیئت امنایی اداره می‌شوند که بخش مهمی از مدارس مهم کشور در این ۳ درصد جمع شده‌اند.
استفاده از مشارکت اولیا و نیروهای محلی برای اداره بهتر مدارس از اهداف مهمی بود که این سیاست در دستور کار قرار گرفت.
این مدارس علاوه بر بوجه سرانه دانش‌آموزی، مبلغی را به عنوان شهریه برای امور رفاهی و فعالیت‌های فوق برنامه و پوشش دیگر هزینه‌های مدرسه‌ها والدین دانش‌آموزان دریافت می‌نمودند.
در سال ۱۳۹۷ دادخواستی مبنی بر اینکه شهریه مدارس هیئت امنایی بر خلاف اصل سی‌ام قانون اساسی است به دیوان عدالت اداری فرستاده شده دیوان با صراحت تمام گرفتن شهریه در مدارس هیئت امنایی را در تضاد با مفاد قانون اساسی دانست و آموزش و پرورش را ملزم کرد که شهریه‌ای از دانش‌آموزان در این مدارس دریافت نکنند.
آموزش و پرورش در پاسخ به این رأی ابلغ کرد که هیچ اجباری برای حضور دانش‌آموزان در فعالیت‌های فوق برنامه نیست و نباید شائبه تبدیل مدارس دولتی به غیر دولتی ایجاد شود.
با رصدهای میدانی از نحوه ثبت نام در مدارس هیئت امنایی مشخص شد هیچ اعتنایی به رأی دیوان نشد و مدارس هیئت امنایی به شکل سابق به گرفتن شهریه‌های اجباری ادامه دادند.

دکتر علیرضا کاظمی، وزیر آموزش و پرورش دولت چهاردهم در ۱۲دبهبهشت ماه ۱۴۰۵ در مصاحبه با خبرنگاران از یکپارچه‌سازی تمام مدارس دولتی به هیئت امنایی خبر داد.
وزیر آموزش و پرورش همچنین تصریح کرد که ساختار جدید مدارس هیئت امنایی به گونه‌ای طراحی شده‌است که هیچ مبلغ و وجهی نباید از اولیا دانش‌آموزان گرفته شود و خلاهای مالی با حضور افرادی که از تمکن مالی مناسب برخوردار هستند در قالب هیئت امنا پوشش داده می‌شود.
نحوه ثبت‌نام دانش‌آموزان در مدارس را براساس شرایط جغرافیایی آنها دانست و نباید مصاحبه یا از مونی از آنها به عمل آید.
دکتر امانی، دبیر کل شورای عالی آموزش و پرورش افزود: در یک بازه زمانی مشخص تمام مدارس کشور دارای هیئت امنا خواهند شد و هدف از این طرح ارتقای کیفیت مدارس در زمینه‌های مختلف آموزشی، فرهنگی، ورزشی، علمی، تجهیزات، فناوری، زیرساختی، تعمیر و نگهداری، مالی و رفاهی دانست.
همچنین وزیر آموزش و معاون ایشان آقای امانی تصریح کردند که چگونه باید شرایط حضور افراد با بضاعت مالی مناسب در کادر هیئت امنایی مدرسه فراهم آورد.

تجارب حدود ۱۶ سال از فعالیت مدارس هیئت امنایی در کشور عمل‌نشان داد که اهداف مندرج در اساس نامه آن محقق نگشته است و مشارکت جدی در آن طرح دیده نشد و همان مدارس دولتی سابق بودند که بخشی از هزینه‌های آن به اجبار از طریق شهریه، از اولیا دانش‌آموزان فراهم می‌شد مسیر سیاست‌گذاری آموزشی و اهدای مجوزهای بیشمار برای احداث مدارس غیر دولتی و هیئت امنایی‌سازی مدارس دولتی در یک دهه اخیر، نشان از عزم جدی سیاست‌گذاران برای خروج از آموزش دولتی و یکپارچه به آموزش دولتی است.
سیاست‌گذاری در امر آموزش کشور از حساسیت‌های فراوانی برخوردار است و نمی‌شود با از مومن و خطا و استفاده ابرازی از اصلاحات و طعنارق مانند مشارکت و در عمل بی‌روح کردن معنای این کلمات بار دیگر تجارب شکسته خورده سابق را تکرار کرد.
از سوی دیگر تعداد زیادی از دانش‌آموزان از شرایط یافتنی در مدارس هیئت امنایی راضی نبودند آن را زمینه‌ساز سترس و لغت تحصیلی قلمداد کردند.
طرح جدیدی که هنوز چارچوب‌های آن مشخص نشده و خبر از یکپارچه‌سازی ساختار آموزش کشور و استفاده از ظرفیت‌های منطقه‌ای و محلی برای بهبود و تقویت سیستم آموزشی کشور دارد اگر چه به‌طور کلی استفاده از این ترف نهفت برای توسعه و کمک به پیشبرد اهداف امری لازم و ضروری است.
در امر سیاست‌گذاری توجه به تمام متغیرها و عوامل درونی و بیرونی پیش از اجرای چنین اقدام‌های مهمی در وزارت آموزش و پرورش است.
می‌نماید که همه آنها با دقت مورد بررسی و اندازه‌گیری قرار گیرند.
شاخص‌های مهمی مانند حفظ کرامت متعالی مدارس، بررسی چالش‌های مدارس هیئت امنای در گذشته، بررسی میزان ظرفیت‌های محلی در امر حمایت‌های مالی و حفظ چارچوب‌ها و اهداف برنامه کلان آموزشی را پس از ورود هیئت‌امنا از دست‌مدرسان مجازی و قبل از اجراءایجاد مورد بررسی قرار گیرد.

اما مهم‌ترین موضوعی که فعالان و کششگران آموزشی را نگران کرده‌است، این است که بودجه سرانه مدارس پس از اجرای این فرآیند قطع یا کاهش یابد و در عمل مانند سابق متضررکنی از سوی هیئت امنای ظرفیت‌های محلی صورت‌نگیرد.
تعداد مدارس کشور به بیش از ۱۰ هزار می‌رسد که طرح یکپارچگی این حجم از مدارس در قالب هیئت امنایی که از یک سو ناظر و از سوی دیگر یاور مدارس باشد و اینکه چشمداشتی هم نداشته‌باشد با چارچوب‌های منطقی در عمل چندان دست‌یافتنی نیست و باید منتظر این جمله تکراری باشیم که اهداف برنامه مذکور محقق نگردد.

دبیر آموزش و پرورش و دانشجوی مقطع دکتری

پشیمانی بعد از وطن‌فروشی رافع مسئولیت نیست!

ساعدی نیا بعد از حضور در جایگاه متهم دادگاه ویژه رسیدگی به جرائم مربوط به اغتشاشات: من خود را در همه این روزها سرزنش می‌کنم

و اقرار می‌کنم اشتباه بسیار بزرگی کردم و حاضرم به هر نحوی که تصمیم گرفته شود، جبران کنم!

هم‌زمان با اغتشاشات اخیر دی ماه سال ۱۴۰۴ بود که رئیس قوه قضائیه طی سخنرانی‌ها و ابلاغیه‌های مختلف به رؤسای دادگستری‌های کل کشور تأکید کرد که هر چه سریع‌تر دادگاه‌های این اغتشاشگران بر گزار و با آنها برخورد شود.
روز گذشته دادگاه یکی از این افراد در دادگاه انقلاب قم بر گزار شد.
در این دادگاه، نه ناینده دادستان، صادق ساعدی نیا مدیر عامل شرکت صنعت غذایی و مدیر کافه‌های زنجیرهای ساعدی نیا را به فعالیت تبلیغی یا رسانه‌ای بر خلاف امنیت کشور، اقدام عملیاتی از طریق انتشار استوری و فعالیت مجازی و حضور در تجمعات غیرقانونی و تعطیل کردن کافه‌ها و مغازه‌های متعلق به خود در کل کشور و تشویق به حضور و فعالیت تعدادی از کارکنان خود در ارتکاب جرائم علیه امنیت کشور برای گروه‌های معاند نظام و در راستای فراخوان‌های منتشر شده توسط این گروه‌ها، جهت بر هم زدن امنیت و بر خلاف امنیت کشور و فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران متهم کرد.
در ادامه دادگاه متهم در جایگاه حاضر شد و در دفاع از خود در برابر کیفرخواست صادره گفت: من خود را در همه این روزها سرزنش می‌کنم و اقرار می‌کنم اشتباه بسیار بزرگی کردم و حاضرم به هر نحوی که تصمیم گرفته شود جبران کنم!
این اعلام ندامت اغتشاشگران چیزی است که این روزها بسیار دیده می‌شود.
در شرایطی که کودکان امریکایی - صهیونیستی دی ماه شکست خورده و اقدامات وطن‌فروشانه آنها منجر به حمله دشمنان به کشور شده و فعالیت تبلیغی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران از قبل شده‌است.
اکنون کسانی خود را در جایگاه متهم می‌بینند که دیروز تصور می‌کردند با همراهی خود بسا بر اندازان بعد از جمهوری اسلامی ایران خواهند توانست به نان و نوای بیشتری برسند، مسئله مهم این است که قوه قضائیه وعده داد که دیگر با اغتشاشگران حتی نگاه رافت امیز هم نخواهد داشت و بر اساس مقراتون با آنها برخورد خواهد کرد.

بر اساس قوانین، مجازات اغتشاشگران، با توجه به ماهیت و شدت عمل

مجرانه متغیر است.
قانونگذار بسته به اینکه عمل ارتکابی صرفاًاخلال در نظم عمومی باشد یا به سطح محاربه برسد، مجازات‌های متفاوتی را پیش‌بینی کرده‌است.

در این میان عامل کلیدی که می‌تواند مجازات را به شدت افزایش دهد، همراهی یا کشورهای دشمن است.
چنانچه این ارتباط ثابت شود، عمل مجرانه دیگر یک جرم عادی علیه امنیت داخلی تلقی نشده، بلکه می‌تواند مشمول قوانین بسیار شدیدتر جاسوسی و همکاری با دولت متخاصم شود.

■ **جرائم عمومی مرتب با اغتشاش**

برای تعیین مجازات، دادگاه نوع رفتار مجرانه را با مواد قانونی مختلف تطبیق می‌دهد؛ از جمله مهم‌ترین این موارد اجتماع و تبانی علیه امنیت است.
ماده ۶۱۰ قانون مجازات اسلامی می‌گوید که هر گاه دو یا چند

نفر برای ارتکاب جرائم علیه امنیت داخلی یا خارجی کشور اجتماع و تبانی کنند یا وسایل آن را فراهم آورند، به دو تا پنج سال حبس محکوم می‌شوند.
نکته مهم این است که صرف تبانی و فراهم کردن مقدمات جرم، حتی اگر عمل اصلی انجام نشده‌باشد، مشمول این مجازات است.
مجرانه عمومی باشد، می‌تواند عنوان مجاربه به خود بگیرد.
در این اقدامات اغتشاشگرانه وقتی با سلاح گرم یا سرد و با هدف ایجاد رعب و وحشت عمومی باشد، می‌تواند عنوان مجاربه به خود بگیرد.
در این شرایط، مجازات محاربه جزو حدود الهی بوده و قاضی بایستی یکی از چهار مجازات اعدام، به صلیب کشیدن (صلب)، قطع دست راست و پای چپ، یا تبعید (نفی بلد) را براساس شدت جرم حکم کند.